Ankenævnet *for* Forsikring

Den 17. december 2018 blev i sag nr. 92624:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 6/7 2018 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Forholdet er nærmere det, at min klient den 23. maj 2007 var udsat for en arbejdsskade, som i afgørelse af 24. november 2014 fra Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev vurderet til et varigt mén på 15 procent bilag 1.
>
> Efterfølgende blev min klient igen udsat for en arbejdsskade den 19. januar 2013 og i den forbindelse vurderede Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, i afgørelse af 24. november 2014 det varige mén til 5 procent bilag 2. Begge afgørelser (bilag 1 og bilag 2) er således fra 24. november 2014.
>
> Min klients ulykkesforsikring hos Alm. Brand, skade nr. […] har afvist at ville dække min klients invaliditet/méngrad som vurderet af Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, til henholdsvis 15 procent og 5 procent, altså i alt 20 procent. Derfor er nærværende indbringelse til Ankenævnet for Forsikring nødvendiggjort.
>
> Arbejdsskaden den 23. maj 2007 anmeldes til arbejdsskadeforsikringen hos [forsikringsselskab] den 4. juni 2007. Sagen oversendes ikke til Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og henlægges hos [forsikringsselskabet] den 23. juni 2008. Sagen bliver genoptaget den 25. juni 2013, da Arbejdsskadestyrelsen, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har modtaget en ny anmeldelse fra min klient dateret 7. juni 2013, bilag 3. Arbejdsskaden den 19. januar 2013 anmeldes af min klients egen læge den 12. maj 2013, bilag 4. Arbejdsulykken den 23. maj 2007 genanmeldes den 7. juni 2013 (bilag 3). Som bilag 5 fremlægges [andet forsikringsselskabs] skrivelse af 4. november 2013 og som bilag 6 fremlægges [andet forsikringsselskab] skrivelse af 21. november

2013 indeholdende vedhæftede bilag fra den oprindelige anmeldelse, alt sammen vedrørende arbejdsskaden den 23. maj 2007.

Som advokat for [klageren] retter jeg første gang henvendelse til Alm. Brand, skade nr. […] ved skrivelse af 8. november 2016 bilag 7. Alm. Brand svarer i skrivelse af 17. november 2016, bilag 8, at ulykkesforsikringen ved Alm. Brand først tegnes den 1. august 201[0], hvilket betyder, at arbejdsskaden fra 2007 ikke behandles af selskabet. Det vil sige, at kun arbejdsskaden fra 19. januar 2013 behandles af Alm. Brand.

Med skrivelse af 22. november 2016 bilag 9 til Alm. Brand fremsendes skadesanmeldelse. I skrivelse af 8. december 2016 bilag 10 meddeler Alm. Brand, at kravet er forældet. I min skrivelse af 15. december 2016 bilag 11 meddeler jeg, at kravet ikke er forældet, idet forældelsen først regnes fra det tidspunkt, hvor min klient har viden om, at hun har en skade, og i givet fald hvilken skade. I skrivelse af 23. december 2016 bilag 12 fastholder Alm. Brand, at der er indtrådt forældelse.

I min skrivelse af 17. januar 2017 fastholder jeg, at der ikke er forældelse, da min klient først diagnosticeres med PTSD i speciallægeerklæring den 12. juli 2014 bilag 13 og bilag 14.

Herefter anmoder Alm. Brand i skrivelse af 20. februar 2017 om at få sagens akter fra arbejdsskadesagen, bilag 15, hvilke sagsakter fremsendes med min mail af 28. februar 2017 bilag 16. Alm. Brand fastholder deres afslag i skrivelse af 12. juli 2017, bilag 17. I dette bilag i 3. linje anfører Alm. Brand, at [klageren] har tidligere været igennem et identisk forløb, hvor hun ligeledes blev tilkendt erstatning i forbindelse med en tilsvarende arbejdsskade i 2007. Denne konklusion er helt forkert, da hun jo netop ikke havde været igennem et identisk forløb med erstatningsudbetaling m.m. Jeg henviser i det hele til, hvad der er nævnt ovenfor omkring anmeldelserne/genanmeldelserne til arbejdsskadeforsikringen hos [andet forsikringsselskab].

I min skrivelse af 14. august 2017, bilag 18, følger jeg op på den fejlagtige forståelse Alm. Brand har omkring et identisk forløb. Herudover anfører jeg, at der på ingen måde er tale om forværring af forud bestående sygdom for så vidt angår arbejdsskaden fra 2007. For så vidt angår arbejdsskaden fra 2013, er der ikke tale om, at en forud bestående sygdom har udviklet sig til en forværring. Der er tale om, at arbejdsskaden fra 2013 selvstændigt har givet et ekstra mén på 5 procent.

Der er således ikke tale om en forværring af forud bestående sygdom som sådan, det er konkret arbejdsskaden fra 19. januar 2013, der er årsag til, at min klient får et yderligere mén på 5 procent.

I skrivelse af 3. oktober 2017, bilag 19, anmoder Alm. Brand om at få kopi af det interne lægeark fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvilket lægeark fremsendes med min skrivelse af 17. oktober 2017 samtidig med, at jeg redegør for min klients ansættelsesforhold m.m., bilag 20.

I skrivelse af 2. januar 2018 fastholder Alm. Brand afvisning af min klients krav, bilag 21. Som bilag 22 fremlægges min skrivelse af 8. marts 2018, hvor jeg fastholder kravet og som bilag 23 fremlægges Alm. Brands seneste afvisning af min klients krav.

Det gøres gældende, at min klients krav på dækning af 5 procent varigt mén på ulykkesforsikringen hos Alm. Brand efter arbejdsskaden den 19. januar 2013 skal dækkes af Alm. Brand.

I den forbindelse gøres det gældende, at der ikke foreligger forældelse og at forsikringsbetingelserne er opfyldt for så vidt, at min klients krav om udbetaling på forsikringen skal anerkendes. Alm. Brands argumenter om, at der er tale om en forværring af forud bestående sygdom, er ikke den måde, hvorpå forsikringsbetingelserne skal forstås. I nærværende sag er der ikke tale om en forværring 'hen ad vejen', men derimod en pludselig forværring/ny skade, der indtræffer i forbindelse med arbejdsskaden den 19. januar 2013."

Selskabet har i brev af 2/8 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"**Fremstilling**
Kunden anmelder den 24. oktober 2016 en hændelse fra den 19. januar 2013, hvor hun blev forulempet af en beboer på den institution, hvor hun arbejdede. Kort efter modtager vi fra advokaten AES' afgørelse på 5 % for denne hændelse.

Vi afviser skaden med henvisning til Forældelseslovens § 3, idet skaden allerede i maj 2013 blev anmeldt til AES. Dette er advokaten ikke enig i, og der skrives frem og tilbage om problematikken. Herunder udbeder vi os AES-sagsakterne.

Af disse fremgår det, at der er tale om to skader, hvor den første er fra 2007 og altså før nærværende ulykkesforsikrings ikrafttræden 1. august 2010. Det fremgår ligeledes, at følgerne efter 2013-skaden er en forværring af 2007-skaden. Både diagnose og følger er identiske men forværret.

Dette er advokaten ikke enig i, idet han mener, at der her er tale om en akut forværring som følge af en ny hændelse. Vi for vores del fastholder, at forværring er direkte undtaget i betingelserne.

Begrundelse
Det fremgår af AES' afgørelser i arbejdsskadesagerne, at kunden efter hændelsen i 2007 lider af PTSD, og at dette er blevet forværret ved ny hændelse i 2013. Samme vurdering fremgår af psykiatrisk speciallægeerklæring fra […]. Forværring af forudbestående sygdom er direkte undtaget i forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.3.

Vi gør subsidiært gældende, at der på tidspunktet for anmeldelsen den 24. oktober 2016 er indtrådt forældelse. Det fremgår af lægeerklæring til AES fra den 24. juli 2013, at kunden seks måneder efter hændelsen fortsat lider af nedsat koncentrationsevne, søvnproblemer inkl. mareridt, uro, nervøsitet og nedsat hukommelse. Egen læge diagnosticere i den forbindelse PTSD. Det fremgår ligeledes, at kunden er overgået til andet arbejde pr. 15. juli 2013 på grund af følgerne efter hændelsen.

Henset til de massive problemer seks måneder efter hændelsen - som senere fastsættes til 20 % for begge skader - og egen læges diagnosticering af PTSD i juli 2013, så finder vi, at der efter Forældelseslovens § 3 er indtrådt forældelse den 24. juli 2016.

Endelig skal vi henlede opmærksomheden på, at der i de tidsnære oplysninger - fra kollegernes indrapportering af hændelsen dagen efter - ikke fremgår nogen oplysninger om trusler på livet. Den pågældende beboer på institutionen har efter det oplyste alene omklamret og befamlet per-

sonalet og kysset dem uden på tøjet. Vi er helt på det rene med, at kunden har været udsat for en ubehagelig oplevelse, men må samtidig fastholde, at der ikke er tale om en begivenhed af exceptionel og katastrofelignende karakter, således som det er betinget i betingelsernes punkt 2.1.1.8. Og slet ikke for en medarbejder, der har arbejdet mange år med psykisk syge.

Konklusion
Ifølge AES' afgørelse og den foreliggende psykiatriske speciallægeerklæring så har kunden forudbestående gener i form af PTSD fra en hændelse, der ligger før nærværende ulykkesforsikrings ikrafttræden den 1. august 2010. Disse gener er forværret i forbindelse med den anmeldte hændelse fra den 19. januar 2013 og er dermed undtaget dækning i følge forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.3.

Samtidig gør vi gældende, at hændelsen er forældet pr. 24. juli 2016.

Og endelig finder vi, at hændelsen ikke opfylder betingelserne for varigt psykisk mén, således som det er defineret i betingelsernes punkt 2.1.1.8.

Vi fastholder derfor, at der ikke er tale om en dækningsberettiget skade."

Klagerens advokat har i brev af 31/8 2018 til nævnet bl.a. anført:

"**Forværring contra ny ulykke/skade**
Som bilag 1 er fremlagt afgørelse af 24. november 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende arbejdsulykken den 23. maj 2007. Jeg citerer herfra:

'Vi er opmærksomme på, at du foruden de ovennævnte gener, også har gener i form af forøget vagtsomhed, tiltaget søvnbesvær og du er blevet konfliktsky i dit arbejde. Oplysningen har ikke ført til en anden vurdering, fordi vi vurderer, at disse gener ikke skyldes arbejdsskaden at 23. maj 2007, men skal derimod tilskrives andre forhold, herunder din arbejdsskade af 19. januar 2013.

Efter en samlet vurdering har vi derfor fastsat dit varige men til 20 procent.

Vi vurderer dog, at en del at dine gener ikke skyldes arbejdsskaden, fordi du efterfølgende har været udsat for endnu en arbejdsskade, som også har belastet dig psykisk. Der er vores vurdering, at største delen at dine gener skyldes arbejdsskaden, og at en mindre del at dine gener skyldes andre forhold.

Vi vurderer ud fra en samlet vurdering, at dine gener som følge of arbejdsulykken af 23. maj 2037 er 15 procent.'

Som bilag 2 er fremlagt afgørelse af 24. november 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende arbejdsulykken den 19. januar 2013. Jeg citerer herfra:

'Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt men på 5 procent Vi har fastsat dit varige men efter vores vejledende mentabel. Efter tabellens punkt:
- 1.1.3 vurderes middelsvær posttraumatisk belastningsreaktion til 20 procent.

Du har aktuelt gener i form søvnbesvær, mareridt, bange i mørke, vagtsomhed efter mørkets frembrud, kropslige angstsymptomer, lav stresstærskel, nedsat aktivitetsniveau, kognitive vanskeligheder, irritabilitet og du har er blevet konfliktsky i dit arbejde. Dine gener svarer til punktet i méntabellen.

Efter en samlet vurdering har vi derfor fastsat dit varige men til 20 procent. Vi vurderer dog, at en del af dine gener ikke skyldes arbejdsskaden, fordi du forud for nærværende arbejdsulykke har været udsat for en anden arbejdsulykke, som har givet dig psykisk men på 15 procent. Der er vores vurdering, at en mindre del af dine gener skyldes arbejdsskaden, og at større del af dine gener skyldes andre forhold, herunder din tidligere arbejdsskade.'

Idet jeg henviser til ovennævnte 2 citater fra de 2 afgørelser, så er der ingen tvivl om, at der er tale om 2 selvstændige ulykker med 2 selvstændige skader. Jeg opfatter det som en strid om ord, hvor vidt der er tale om en forværring, eller der er tale om selvstændige skader. Under alle omstændigheder gøres det gældende, at der i forsikringsbetingelsernes forstand ikke er tale om en sygdom, der forværres, men derimod tale om en ny hændelse, der medfører en ny skade, der som sådan skal behandles selvstændigt af forsikringsselskabet, og ikke behandles som en forværring.

Forældelse
Arbejdsulykken den 19. januar 2013 anmeldes af min klient den 24. oktober 2016. Det gøres gældende, at der ikke er indtrådt forældelse. Speciallæge i psykiatri […] foretager speciallægeundersøgelse af min klient den 24. juni 2014 og udarbejder på baggrund heraf speciallægeerklæring den 12. juli 2014, bilag 14. Det er således først på dette tidspunkt, at en speciallæge med speciale i psykiatri diagnosticerer min klient. Det er således først på dette tidspunkt, at min klient får præcis kundskab om sin diagnose, og det er også først efter dette tidspunkt, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 24. november 2014 træffer afgørelse om min klients varige mén i form at PTSD og de i denne diagnose indeholdende symptomer. Det gøres således gældende, at der ikke foreligger forældelse i sagen for så vidt angår arbejdsulykken den 19. januar 2013.

Forsikringsbetingelsernes pkt. 2.1.1.8. er opfyldt
Det gøres gældende, at ovennævnte forsikringsbetingelser er opfyldt. Forsikringsbetingelserne vedhæftes som bilag 25.

Til støtte for, at forsikringsbetingelserne er opfyldt, henvises til speciallægeerklæring udarbejdet af speciallæge i psykiatri […], bilag 14, der diagnosticerer PTSD. PTSD diagnosticeres netop, når en person har været udsat for katastrofeoplevelser, og det er da også ud fra denne speciallægeerklæring, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring når frem til, at min klient har varigt mén med baggrund i PTSD. Det gøres således gældende, at min klient er omfattet af forsikringsbetingelserne. Se hertil også beskrivelserne fra arbejdsskadesagen, bilag 26."

Selskabet har i brev af 18/9 2018 til nævnet bl.a. anført:

"**Forværring af forudbestående**
Han citerer her fra afgørelsen af de to arbejdsskader. Citaterne er taget fra de efter anerkendelsen følgende afsnit, hvor AES begrunder deres nedsættelse af méngraden, eller måske snarer hvordan de fordeler ménet efter de to hændelser. AES er selvfølgelig nødsaget til dette, når kunden i perioden mellem de to arbejdsskader har været ramt af livstruende sygdom i form at en særdeles aggressiv […]. Følgerne af denne sygdomsperiode vanskeliggør forståeligt nok fastsæt-

telsen af méngraderne for de to arbejdsskader, og det er det AES uddyber i deres begrundelse for nedsættelsen méngraderne. De citerede afsnit fortæller intet om, hvorvidt der er tale om to enkeltstående skade med to enkeltstående skadefølger.

Derfor havde det måske været mere relevant at citere fra grundlaget for anerkendelsen af skaden, hvor det kort og klart fremgår, at der er tale om forværring af forudbestående psykiske gener i form af øget vagtsomhed, tiltaget søvnbesvær. Gener som allerede blev konstateret i forbindelse med 2007-skaden.

Den psykiatriske speciallæge konkluderer lige så klart, at der alene er tale om forværring af symptomer fra 2007-skaden. Det er således svært for os at se, hvorledes der skulle være tale om en strid om ord, når alle vurderende instanser klart og utvetydigt fastslår, at PTSD-generne fra 2007-skaden - øget vagtsomhed og søvnbesvær - er blevet forværret ved 2013-skaden.

Forældelse
Som nævnt tidligere i vores svar på klagen, så har kunden i juli måned 2013 - seks måneder efter hændelsen - fået stillet diagnosen PTSD og samtidig set sig nødsaget til at finde et andet arbejde som følge af de psykiske gener efter skaderne. Det burde således allerede på dette tidspunkt have stået kunden klart, at der var tale om følger af relevans for ulykkesforsikringen. Hun burde derfor allerede der have anmeldt skaden til sin ulykkesforsikring, ligesom hun på dette tidspunkt havde gjort til arbejdsgivers arbejdsskadeforsikring.

At diagnosen gentages af en psykiatrisk speciallæge et år senere ændrer ikke ved, at kunden allerede på et langt tidligere tidspunkt har haft viden og indsigt i egen psykiske habitus og derfor allerede burde have anmeldt hændelsen tilbage i 2013.

Betingelsernes punkt 2.1.1.8.
Advokaten henviser her til speciallægeerklæringens gentagelse af den tidligere stillede diagnose.
Diagnosen stilles alene på baggrund af kundens samlede symptombillede efter de to hændelser og tager på intet tidspunkt særskilt stilling til, hvorvidt hændelsen i 2013 i sig selv var egnet til at forvolde en varig psykisk skade. At antage at den vurdering skulle ligge eksplicit i diagnosticeringen, er der ganske enkelt ikke belæg for.

Vi skal derfor gentage, at det hændelsesforløb som kollegerne dagen efter indrapporterer - kys (på tøjet) og kram - ikke er en hændelse af katastrofelignende karakter. Det må formodes, at denne og lignende episoder er 'hverdagskost' for en medarbejder, der har arbejdet med psykisk syge i mange år. Som det samlede forløb er beskrevet, så peger det mere i retning af, at hændelsen den 19. januar 2013 var dråben, der fik bægeret til at flyde over."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvorunder nogle vil blive gengivet nedenfor.

Af rapport af 22/5 2013 fra anden kollega fremgår bl.a.:

"[Beboeren] er tidligt oppe. Han er psykotisk og forpint, hvilket forværres i løbet af dagen.
…
Han er latent vred og råbende og mener at Danmark er ved at blive besat.

…
Efterflg. henvender han sig på kontoret og ønsker at indlede et forhold til […]. Han har fået ordre om, fra rumvæsener, hurtigst muligt at indlede et forhold til en kvinde Han kommer tæt på og befamler personalet med hænderne, han afvises og opfordres til at han skal flytte sig og ikke komme så tæt på. Dette efterkommer han og han tilbydes en kop kaffe i køkkenet, for at aflede hans tvangstanker.
…
Der indkaldes ekstra personale, da det skønnes at [beboeren] skal indlægges.

Mens [anden afdeling] kontaktes, overfalder [beboeren] en anden beboer i køkkenet. Han slår den anden beboer gentagne gange oven i hovedet, mens denne sidder forsvarsløs på en stol. Han er meget vred og ukontrolleret råbende. Da personale kommer til stede, går han fra køkkenet på opfordring dertil. Han vender hurtigt tilbage og mener nu at anden beboer manipulerer med hans hjerne. Han er svært korrigerbar og går kun modstræbende på værelset.

Da tilkaldt personale skal orienteres, flår han døren op til kontoret og råber op om at han har krav på at høre alle samtaler. Han er verbalt truende overfor personalet.

[Beboeren] orienteres om at han, ifølge aftale med [anden afdeling], skal indlægges, hvilket han ikke vil, da [anden afdeling] er fyldt med […]. Han fastholdes i beslutningen og indvilliger, men er fortsat højlydt fabulerende. På vej ud til bilen løber han ind på [afdelingen] igen og springer på […] personale (klamrer sig til), mens han kysser på mit tøj. Han befamler personalet og er meget seksualiserende. Andet personale fjerner ham med magt og skærmer ham fysisk og han køres herefter til [anden afdeling]. (kl. 21.50)"

Af spørgeskema af 25/6 2013 til klagerens arbejdsgiver fremgår bl.a.:

"**Spørgeskema om anmeldelse af arbejdsulykken**
…
Har du kendskab til skaden den 19. januar 2013?
…
Hvis ja, beskriv kort hvad der skete:

Bliver gramset og kysset på tøjet af psykotisk beboer

Hvilken dato fik du kendskab til skaden? 20-1-13"

Af lægeerklæring af 26/7 2013, der vedrører hændelsen den 19/1 2013, fremgår bl.a., at klageren har været sygemeldt som følge af hændelsen fra den 24/5 til den 23/6 2013 og at klageren er overgået til andet arbejde. Endvidere fremgår blandt andet:

"**ASK 010 Lægeerklæring I**

…
Udfyldes af den undersøgende læge
1 Diagnose angivet på dansk og latin

Diagnose på dansk Posttraumatisk belastningstilstand
Diagnose på latin PTSD

2 Oplyser den tilskadekomne, at der aktuelt er klager/symptomer?
…
Hvis ja udfyldes:

Hvilke klager/symptomer oplyser den tilskadekomne om aktuelt?

Søvnbesvær, uro, glemsomhed, nedsat hukommelse, nedsat koncentrationsevne, mareridt
…
5. Forventes der varige følger efter skaden/sygdommen?
…
Hvis JA, udfyldes:

Hvilke varige følger?

Vides ikke for nuværende."

Af speciallægeerklæring af 6/8 2014 fra speciallæge i psykiatri fremgår bl.a.:

"**Baggrund for undersøgelsen:**
[Klageren] er en […], gift […] der igennem mange år har arbejdet som […] på psykiatrisk afdeling og på bosted for psykisk syge og misbrugende borgere,[…], i [by]. På denne institution har hun i år 2007 været ude for en episode hvor en […] beboer på institutionen forsøgte at voldtage hende og truede hende på livet. I januar 2013 har hun været impliceret i en ny episode med en beboer der optrådte truende og seksuelt grænseoverskridende, det er denne episode der har ført til anmeldelse af arbejdsskade. [Klageren] har beskrevet symptomer på post-traumatisk belastningsreaktion som startede efter voldtægtsforsøget i 2007, og som er blevet forværret efter episoden i 2013.
…
Beskrivelse af de to episoder der indgår I anmeldelse af arbejdsskade:
…
Den 19.01.2013 var [klageren] som aftenvagt på [institutionen] ude for en episode hvor hun blev truet og forulempet af en psykotisk beboer på institutionen. Beboeren, […], var en yngre [person] med […] Han havde været indlagt få dage forinden, men var blevet hjemsendt fra psykiatrisk afdeling i et forsøg på at udsluse ham til institutionen […]. Han var kommet tilbage på institutionen dagen før [klageren] skulle i vagt. Hun var i forvejen utryg ved ham, og lod ham i løbet af dagen primært passe sig selv, og gå rundt og sige og gøre mærkelige ting, uden at forsøge at korrigere ham for at undgå konfrontationer med ham. Om aftenen begyndte [beboeren] at følge efter [klageren] ind på institutionens køkken og institutionens kontor, idet han talte om at han ønskede at indlede et forhold til hende og at han havde fået ordrer herom fra rumvæsner. Han befamlede hende med hænderne, og da hun forsøgte at aflede ham blev han tiltagende aggressiv og væltede blandt andet en sofa. Hun tilkaldte et andet personalemedlem til institutionen ved at sende en SMS, og gik herefter ind på institutionens kontor og ringede til psykiatrisk afdeling for at få [beboeren] genindlagt. Mens hun ventede på at komme igennem til afdelingen slog [beboeren] en af de andre beboere der opholdt sig i køkkenet, [klageren] løb til, [beboeren] var agiteret, men [klageren] fik ledt ham væk fra beboeren. På dette tidspunkt ankom det tilkaldte […] personalemedlem

og [klageren] tog ham med ind på kontoret for at orientere ham om situationen. [Beboeren] sparkede døren til kontoret ind idet han krævede at få at vide hvad der blev sagt, og at han, som han også flere gange havde sagt i løbet af dagen, 'skulle voldtage en kvinde'.

Det […] personalemedlem tog [beboeren] med sig ud til sin bil, for at køre ham til psykiatrisk afdeling, men [beboeren] sprang ud, løb tilbage på institutionen, løb mod [klageren] og væltede hende bagover, rev i hendes tøj og kyssede hende. Det […] personalemedlem kom relativt hurtigt tilstede igen, fik [beboeren] trukket væk fra [klageren], og fik ham kørt til psykiatrisk afdeling, hvor han til sidst, efter at have lavet flere undvigeforsøg, blev genindlagt. [Klageren] skrev en beretning om episoden samme aften, men den blev tilsyneladende aldrig indsendt til […] Kommune, der var tilsynsmyndighed for institution […].

…

Konklusion:

Jeg finder at [klageren] lider af posttraumatisk belastningsreaktion/reactio tardae traumatae gravi (ICD10 diagnose: F-43.1), efter en episode i 2007 hvor hun blev forsøgt voldtaget og truet på livet af en beboer på den institution hvor hun arbejdede. Hun har lige siden haft symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion, og disse symptomer er blevet forværret efter en ny episode, der involverede trusler, vold, og seksuelt grænseoverskridende adfærd fra en anden beboer på institutionen, i januar 2013. Hun har fortsat symptomer på post-traumatisk belastningsreaktion der dels påvirker hendes livskvalitet i hverdagen, dels påvirker hendes arbejdsevne […]."

Af afgørelse af 24/11 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"**Sagens oplysninger**

I sagens oplysninger står, at du var udsat for en hændelse den 19.januar 2013 i forbindelse med dit arbejde på [institution]. Stedet er et opholdssted for psykisk syge misbrugere. Det fremgår af oplysningerne, at du den pågældende dag blev fastholdt af en paranoid beboer og gentagne gange blev truet på livet. Ifølge oplysninger fra din arbejdsgiver blev du kysset og gramset på.

Du har fået stillet diagnosen PTSD.

…

Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 5 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på […] kroner. (Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)

…

Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering at de gener og ulemper, som du har til daglig på grund at arbejdsskaden.

Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 5 procent

Vi har fastsat dit varige mén efter vores vejledende méntabel.

Efter tabellens punkt:

- J.1.3 vurderes middelsvær posttraumatisk belastningsreaktion til 20 procent.

Du har aktuelt gener i form søvnbesvær, mareridt, bange i mørke, vagtsomhed efter mørkets frembrud, kropslige angstsymptomer, lav stresstærskel, nedsat aktivitetsniveau, kognitive vanskeligheder, irritabilitet og du har er blevet konfliktsky i dit arbejde.

Dine gener svarer til punktet i méntabellen.

Efter en samlet vurdering har vi derfor fastsat dit varige mén til 20 procent.

Vi vurderer dog, at en del af dine gener ikke skyldes arbejdsskaden, fordi du forud for nærværende arbejdsulykke har været udsat for en anden arbejdsulykke, som har givet dig psykisk mén på 15 procent. Der er vores vurdering, at en mindre del at dine gener skyldes arbejdsskaden, og at større del af dine gener skyldes andre forhold, herunder din tidligere arbejdsskade."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringen dækker**
2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde
2.1.1
Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Forsikringen dækker ikke
2.1. Sygdom m.m.
…
2.1.1.3.
Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig, efterfølgende opstået sygdom.
…
2.1.1.8. Psykiske mén
Varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor der ikke er tale om begivenheder af exceptionel og katastrofelignende karakter.

Varigt mén i form af psykiske følger efter hændelser, hvor forsikrede ikke selv har været direkte udsat for personskade."

Nævnet udtaler:

Klageren har den 24/10 2016 anmeldt til selskabet, at hun ved ulykkestilfældet den 19/1 2013 fik en psykisk skade, da hun i forbindelse med sit arbejde på et opholdssted for psykisk syge blev fastholdt, befamlet og kysset på tøjet, samt mundtligt truet af en beboer. Ved afgørelse af 24/11 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev det vurderet at klageren havde fået en arbejdsskade, og hun blev tilkendt en méngodtgørelse på 5 procent.

11. 92624

Af sagen fremgår det endvidere, at klageren tidligere havde været udsat for en arbejdsskade den 23/5 2007, som blev genoptaget den 25/6 2013, efter klageren havde anmeldt arbejdsskaden af 19/1 2013. Ved afgørelse af 24/11 2014 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring blev arbejdsskaden, der var sket den 23/5 2007, vurderet til en méngrad på 15 procent.

Selskabet har over for nævnet som begrundelse for at afvise at yde forsikringsdækning blandt andet anført, at klagerens eventuelle krav var forældet på anmeldelsestidspunktet til selskabet den 24/10 2016.

Klageren har heroverfor anført, at der ikke er indtrådt forældelse, da hun først er blevet diagnosticeret med PTSD ved speciallægeundersøgelsen den 24/6 2014.

Af forældelseslovens § 2 og § 3 følger det, at forældelsesfristen er 3 år, og at fristen skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor sikrede kunne kræve erstatning fra selskabet. Dette er efter nævnets opfattelse det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens eventuelle krav mod selskabet var forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 24/10 2016. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det fremgår af lægeerklæringen af 26/7 2013, der vedrører hændelsen den 19/1 2013, at lægen har noteret diagnosen "posttraumatisk belastningsreaktion". Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af erklæringen, at klageren havde været sygemeldt i ca. 1 mdr. som følge hændelsen i maj/juni 2013 og nu var overgået til andet arbejde. Nævnet har herudover lagt vægt på, at klageren forud herfor havde anmeldt hændelsen som en arbejdsskade.

12. 92624

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand